

Η Μάχη της Ρεντίνας στο Ιερό Προσκύνημα της Αγίας Μαρίνης Μοδίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή 22α Ιουνίου 2025 επέλεξαν ο Δήμος Βόλβης και η Ιερά Μητρόπολη Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου για να τιμήσουν και να θυμίσουν στους νεώτερους τη Δόξα και το Μεγαλείο που πέτυχε η Επαναστατημένη Χαλκιδική μας στις 15 Ιουνίου του 1821 απέναντι στην Τουρκιά, συμμετέχοντας κατ' αυτό τον τρόπο στη φοβερή εποποιία του '21 που με αίμα κατέγραψε το Γένος των Ρωμιών.

Το πρωί της Κυριακής, στο Πάνσεπτο Ιερό Προσκύνημα της Αγίας Μαρίνης Μοδίου, εψάλη η Ακολουθία του Όρθρου και ακολούθως ετελέσθη η Πανηγυρική Θεία

Λειτουργία της Β΄ Κυριακής Ματθαίου (Ματθ. δ΄ 18-23), που αναφέρεται στην κλήση από τον Κύριο των πρώτων Μαθητών Του, περιπατώντας στην Θάλασσα της Γαλιλαίας. Των όλων Ακολουθιών προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος, πλαισιούμενος από τον Παν. Αρχιμ. π. Νικόδημο Κωτινούδη, τον Εφημέριο Μοδίου Αιδ. Οικ. π. Παναγιώτη Χαλιάζη και τον Διάκονο π. Νικόλαο Τσεπίση.

Την Ιερά Σύναξη και τις εκδηλώσεις που ακολούθησαν κατά το πρόγραμμα τίμησε με την παρουσία του ο Λαός του Θεού με επικεφαλής τον Υφυπουργό Υγείας κ. Δημήτριο Βαρτζόπουλο, τον Δήμαρχο Βόλβης κ. Διαμαντή Λιάμα, τον Υποδιοικητή Α΄ Ταξιαρχίας Καταδρομών - Αλεξιπτωτιστών Ρεντίνας Συνταγματάρχη κ. Κωνσταντίνο Αθανασίου, τους Αντιδημάρχους κα Κυριακή Τσουραλάκη και κ.κ. Παναγιώτη Επιτρόπου, Νικόλαο Πανταζίδη, Λάκη Ιορδανίδη και Ραφαήλ Αμανετίδη, τον Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ τ. Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο και τ. Βουλευτή κ. Αθανάσιο Γλαβίνα, τους Προέδρους κ. Άγγελο Βούλγαρη, Απολλώνιας κ. Δημήτριο Χαρπουζάνη, Μελισουργού κ. Κωνσταντίνο Καραβά και Βρασνών κ. Πάυλο Βαλαβάνη.

Τον Πανηγυρικό της Ημέρας εξεφώνησε η Διευθύντρια του Γενικού Λυκείου Σταυρού Φιλόλογος κα Μαγδαληνή Κούμλα, η οποία γλαφυρότατα ανεφέρθη στην καταστολή των Επαναστατημένων Χαλκιδικιωτών υπό τον Αρχιστράτηγο και Προστάτη της Μακεδονίας Εμμανουήλ Παπά, από τις ορδές του Μεχμέτ Μπαϊράμ Πασά που απεστάλη από τον Γιουσούφ Μπέη της Θεσσαλονίκης, κατόπιν εντολής του Σουλτάνου Μαχμούτ. Εκτενής ήταν η αναφορά της στη Μάχη των στενών της Ρεντίνας, στην οποία πρωτοστάτησε τόσο ο Εμμανουήλ Παπάς, όσο και ο Μητροπολίτης Μαρωνείας Κωνσταντίος που καταγόταν από τα Μεντεμοχώρια της Χαλκιδικής.

Αναφορικά με την θυσία του Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου, κατά τη διάρκεια του Κοινωνικού, έκανε λόγο εκτενή ο Σεβασμιώτατος Ιερισσού κ. Θεόκλητος. Παρατήρησε ο ομιλητής ότι ο ηρωϊκός Δεσπότης εγκατέλειψε κατά το '21 τη Μητρόπολή του και συνάζοντας κοντά του Μαρωνίτες και Μαντεμοχωρίτες, σαν Ηρακλής αντιστάθηκε στη Μάχη της Ρεντίνας και τραυματίστηκε. Κατόπιν λαβωμένος μετέβη στο Άγιον Όρος όπου και άφησε την τελευταία του πνοή κατά Νοέμβριο - Δεκέμβριο του 1821.

Προ της Απολύσεως της Θείας Λειτουργίας ετελέσθη Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των θυσιασθέντων κατά τη Μάχη της Ρεντίνας και μετά

την Απόλυση εψάλη Τρισάγιο στο Μνημείο που βρίσκεται στο περίβολο του Ιερού Προσκυνηματος της Αγίας Μαρίνης προς τιμήν και Μνήμην των Πεσόντων κατά την ως άνω Μάχη και ιδίως του Εμμανουήλ Παπά και του Μητροπολίτου Μαρωνείας κυρού Κωνσταντίου.

Η ομιλία της φιλολόγου Μαγδαληνής Κούμλα

Πανηγυρικός Λόγος για τη Μάχη της Ρεντίνας (17 Μαΐου 1821)

- σεβασμιώτατε,
- εκπρόσωποι της τοπικής Αυτοδιοίκησης
- εκπρόσωποι των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας
- Κυρίες και Κύριοι

Στεκόμαστε σήμερα με σεβασμό και εθνική υπερηφάνεια σ' έναν τόπο ιερό· εδώ, στη Ρεντίνα, όπου η Ιστορία δεν είναι απλώς μνήμη αλλά ζωντανή παρακαταθήκη. Τιμούμε μια από τις πρώτες και πιο γενναίες εξάρσεις του Επαναστατικού Αγώνα του 1821 στη Μακεδονία — τη Μάχη της Ρεντίνας. Στην ευλογημένη αυτή γη αντήχησε για πρώτη φορά η φωνή της ελευθερίας στη βόρεια Ελλάδα.

Η Μακεδονία, γη ελληνική από την αυγή του χρόνου, δεν υστέρησε στους εθνικούς αγώνες. Ήταν λοιπόν και στην εθνεγερσία του 1821, δίνοντας το παράδειγμα της μέχρις εσχάτων αντίστασης στον Οθωμανό κατακτητή.

Η επανάσταση του 1821 κηρύχθηκε στη Μακεδονία προς τα μέσα με τέλη Μαΐου και από τότε τα πρώτα τοπικά ανταρτικά σώματα ξεκίνησαν μια σειρά από επιτυχημένες ενέδρες. Στα τέλη Ιουνίου, ισχυρή τουρκική στρατιά υπό τον σερασκέρη Μεχμέτ Μπαϊράμ πασά, περνούσε από τα εδάφη της Μακεδονίας προς την επαναστατημένη Πελοπόννησο και τη Στερεά, για να ενισχύσει τις δυνάμεις που μάχονταν για την κατάπνιξη της εξέγερσης των Ελλήνων.

Ο Γιουσούφ μπέης, αγάς της Θεσσαλονίκης παρακάλεσε τον Μεχμέτ να εκκαθαρίσει τα ανταρτικά σώματα στην περιοχή του πριν συνεχίσει. Κρίνοντας ότι οι Έλληνες αντάρτες θα απειλούσαν την ομαλή ροή εφοδίων του, ο Μεχμέτ Μπαϊράμ κινήθηκε με όλη του τη δύναμη των 20.000 πεζών και 3.000 υπέων κατά των επαναστατών που είχαν έδρα στη Χαλκιδική. Καθώς το έδαφος δεν ευνοούσε τον κατά παράταξη αγώνα, το κύριο σώμα των επαναστατών υπό τον Εμμανουήλ Παπά υποχώρησε προς τον Πολύγυρο ενώ μια μικρή δύναμη υπό τον Φιλικό Μητροπολίτη Μαρωνείας Κωνστάντιο, έπιασε τα στενά στη Ρεντίνα προσπαθώντας να καλύψει την υποχώρηση.

Στη μάχη που ακολούθησε οι Έλληνες ηττήθηκαν και διασκορπίστηκαν. Ο ίδιος ο Κωνσταντίνος τραυματίστηκε βαριά, μεταφέρθηκε στο Άγιο Όρος και λίγους μήνες μετά κατέληξε από τα τραύματά του, ενώ όσοι γλύτωσαν θα κλείνονταν στα στενά της Ποτίδαιας, όπου θα πολεμούσαν με μεγαλύτερη επιτυχία.

Για αντίποινα οι Τούρκοι αφάνισαν την ευρύτερη περιοχή κατακαίγοντας 42 χωριά. Η καθυστέρηση όμως στις κινήσεις τους από την ελληνική αντίσταση, είχε ευεργετικά αποτελέσματα για την επιβίωση της επανάστασης στη Νότιο Ελλάδα.

Στον δύσβατο τόπο όπου βρισκόμαστε, ανάμεσα σε φαράγγια και δάση, γράφτηκε μια σελίδα θάρρους, αυτοθυσίας και ελπίδας. Ήταν λίγοι, μα αποφασισμένοι. Αντιμετώπισαν στρατιές με την ψυχή τους για όπλο και την ελευθερία για πυξίδα.

Οι αγωνιστές δεν πολέμησαν μονάχα για τη γη τους, μα για τα ιερά ιδανικά του Γένους: την πίστη, την πατρίδα, την ελευθερία.

Η Ρεντίνα, κυρίες και κύριοι, δεν είναι μονάχα ένας ιστορικός τόπος: είναι σύμβολο του τι σημαίνει να αγωνίζεσαι, να μην υποτάσσεσαι, να υπερασπίζεσαι την αξιοπρέπεια και το μέλλον του τόπου σου. Είναι ένα κάλεσμα διαρκές να μην ξεχνούμε τις ρίζες μας, να διδασκόμαστε από την ιστορία μας και να στεκόμαστε αντάξιοι των θυσιών των προγόνων μας.

«Ελευθερία ή θάνατος» είναι η φράση όλων ανεξαιρέτως των εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων από τον 18ο μέχρι τον 20ο αιώνα.

Σήμερα, δεν τιμούμε μόνο μια μάχη. Τιμούμε το θάρρος. Την αυτοθυσία. Τον αγώνα για τα ύψιστα ιδανικά του Έθνους: την Ελευθερία, την Τιμή, την Πίστη. Η Ρεντίνα μάς υπενθυμίζει πως ακόμα και στις πιο σκοτεινές ώρες, ο ελληνισμός ξέρει να σηκώνει ανάστημα, να αντιστέκεται, να μάχεται.

Μπροστά στο θαύμα υποκλίνεσαι και εκστατικά, με τα μάτια πιότερο της ψυχής, βουβά ευγνωμονείς.

**Διαβάτη στάσου προσοχή
Δω χάμω κείτονται νεκροί**

Διαβάτη στάσου προσοχή
Και μ' άξιο νου μελέτα τους
Τι αν χαίρεσαι τ' ωραίο φως
Κι αν όλο θάρρος περπατάς
Κι αν σ' αγαπάνε κι αγαπάς
Κι ό,τι καλό ' χεις στη ζωή
Στο χάρισαν τούτοι οι νεκροί (Βασίλης Ρώτας)

Ας είναι αιώνια η μνήμη των ηρώων της Ρεντίνας.

Ας γίνει το παράδειγμά τους φάρος ελπίδας και έμπνευσης για τις γενιές που έρχονται.

Γιατί η ιστορία δεν είναι μονάχα παρελθόν – είναι χρέος, είναι ευθύνη, είναι συνέχεια.

Σήμερα, σ' αυτούς τους νεκρούς εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας και με όλες τις εκδηλώσεις τιμής προσπαθούμε να αναμοχλεύσουμε την κληρονομιά μας, να συνειδητοποιήσουμε το ιερό μας χρέος. Σήμερα που επαναπαυτήκαμε στη λευτεριά μας και στα αγαθά μας, τα ματωμένα χώματα ας ξυπνήσουν μέσα μας την αίσθηση ενός αλλιώτικου χρέους, όχι οικονομικού.

Καθώς στις μέρες μας πυκνώνουν τα σύννεφα στον ορίζοντα ας ξεσκονίσουμε βιαστικά τα ιερά κειμήλια, ας φυλλομετρήσουμε την ιστορία και ας αντλήσουμε πάλι δύναμη από το ηρωικό παρελθόν...

Τα μεγάλα κατορθώματα καταγράφονται για να γίνονται φώτα για καινούριες αυγές, για να αναβαπτίζομαστε στα νάματά τους και να στοχαζόμαστε τι είχαμε, τι χάσαμε, τι μας πρέπει. Για να μην αναγκαστούμε να ξαναζήσουμε την ιστορία που ξεχάσαμε...

Σήμερα που όλα αλλάζουν στο όραμα της παγκοσμιοποίησης, σήμερα που πολλά κράτη ενώνονται με νέες συνθήκες και νέες συμφωνίες, δυστυχώς οι κίνδυνοι που πάντα απειλούσαν τούτο τον τόπο εξακολουθούν να υπάρχουν.

Σε μια περίοδο όπου η εδαφική μας κυριαρχία εξακολουθεί να αμφισβητείται, όπου τα διάφορα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα μας θέλουν υποτελείς και προσκυνημένους, οφείλουμε να έχουμε τα μάτια μας ανοιχτά, να επαγρυπνούμε, για να διαφυλάξουμε, ως άξιοι συνεχιστές της παράδοσης των προγόνων μας, τις ιδέες που υποκίνησαν την επανάσταση του '21.

Τη σημερινή ημέρα μνήμης την αφιερώνουμε στον αφανή, τον άσημο, τον άγνωστο στρατιώτη της διαχρονικής μας πατρίδας, τον ταμένο στη λευτεριά και στην αξιοπρέπεια – πρωτίστως των κατατρεγμένων και των αδυνάτων – σ’ αυτόν που άφησε τα κόκαλά του ακόμη και στις εσχατιές της γης ή στη θαλασσινή αχανή επικράτεια, από την ώρα που ο πρώτος άνθρωπος σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό μέχρι τους τιμημένους νεκρούς των Ιμίων και των ατέλειωτων αερομαχιών στο Αιγαίο της πρόσφατης ιστορίας μας. Κι ακόμη περισσότερο σ’ όσους επιστρατεύτηκαν στους αγώνες του λαού μας *αυτοπροαιρέτως* και στρατολογήθηκαν από τη συνείδησή τους.

Η Ελευθερία, η Δικαιοσύνη, η Πίστη, η Αξιοπρέπεια, μπορεί να κλυδωνίζονται αλλά δεν καταβυθίζονται. Επιζούν ως ιδανικά, ως δρομοδείχτες, ως υπερχρονικές αξίες και μας επιτρέπουν ν’ ανασαίνουμε και να ελπίζουμε σε καλύτερες μέρες. Αποτελούν μια άλλη δύναμη, υπέρτερη, ολόφωτη, καθαρή την οποία οφείλουμε όλοι να ακολουθούμε αν θέλουμε να υπολογιζόμαστε ως άνθρωποι με αξία.

Ζήτω το αδούλωτο, το ελεύθερο φρόνημα των Ελλήνων και των ομοφρόνων ανθρώπων των όπου γης!

Τιμή και δόξα στους ήρωες της Ρεντίνας!
Ζήτω η Μακεδονία!
Ζήτω η αιώνια Ελλάδα!

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)